

платѣжтъ другаритѣ му. И тѣй намѣрено било срѣдство да са помогне на работницитѣ които нѣмжтъ пари. Разбира са че никои нѣма да даде на заемъ пари на тѣзи които нищо нѣмжтъ и нищо не работѣжтъ; сѣкѣи знае че тѣ никога нѣма да заплатѣжтъ, колкото и да са поржчавжтъ единъ за други! Може да са даде на заемъ на тѣзи сѣмо, които обработвжтъ нѣщо-си. Тука нѣма да са боимъ и отъ *батакчилжжѣ*, защото ако единъ не поиска да си плати дѣлга, то другитѣ нѣма да го оставѣжтъ, защото за тѣхъ е вредително. Сѣмо можжтъ да живѣятъ съ «данó»; другитѣ ще размислѣжтъ, че полѣзно е да имжтъ кредитъ, а особено въ обща работа. Тѣзи работа не е за единъ день, а за винаги. Ако иж водимъ честно и добръ, то дружеството винаги ще има кой да му заема защото, сичкитѣ хора тжрежжтъ дѣ да си даджтъ паритѣ съ проценти (съ лихва) и здравъ залогъ. А какво по-здроаво има отъ дружина хора, които изедно са трудѣжтъ?

Понеже въ България народонаселението е повѣче земледѣлческо и си има собствено ступанство, и понеже нему често му трѣбвжтъ пари за да си плати данока, да *си купи семе, то такива дружини за насъ сж крайно потребни. За това азъ тука ще опиша устройството на общото поржчителство, за да видите сжрдцето на работата.

Капитала на дружината отъ който тя заема на своитѣ членове, са съставя отъ паритѣ на вѣнкашни хора и отъ платката на членовѣтѣ на дружината. На заемъ трѣба да са давжтъ пари съ малко лихва и за дѣлго врѣме. Трѣба да са заплаща такава сума, щото въ кассата на дружината да не лежѣжтъ паритѣ даромъ.

Веѣко село има по нѣколко души богати, които сж скрили паритѣ си за черъ день, тѣ съ радостъ ще ги даджтъ на дружината съ извѣтна лихва. Освѣнъ това, дохожджтъ времена, когато у много души